

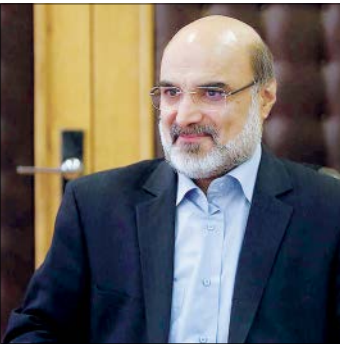
دکتر علی عسکری:

رسانه ملی متعلق به مردم و بسیج است

ادامه از صفحه ۵

رئیس رسانه ملی با تأکید بر گسترش فرهنگ انقلابی و هویت ملی در صداوسیما بیان کرد: رسانه ملی در مسیر گسترش تولید علم و تولیدات فرهنگی و هنری حامی بسیج است و آماده هر نوع همکاری در این مسیر با نهاد مردمی و انقلابی است.

علی عسکری با استقبال از حضور برنامه‌سازان نخبه بسیجی در رسانه ملی متذکر شد: حضور نویسندگان و برنامه‌سازان شایسته بسیجی در رسانه ملی موجب اعتبار این رسانه است و کشف این نیروهای خلاق انقلابی که در این فضا نخبه‌اند ارزش چندبرابری برای رسانه ملی فراهم خواهد کرد.

وی با اشاره به فراهم بودن فضای همکاری و تعامل میان برنامه‌سازان بسیج با رسانه ملی گفت: صداوسیما در پی گهریابی است و حضور پررنگ بسیج در جشنواره‌های پویانمایی و مستند بهترین مسیر برای کشف این نیروهاست تا در آینده شاهد برنامه‌های بیشتر موج‌آفرین از بسیج باشیم.

در ادامه سردار سلیمانی، رئیس سازمان بسیج مستضعفین با اشاره به شعار محوری چهلمین سالگرد تأسیس بسیج به برنامه‌های بسیج در مسیر گام دوم انقلاب اشاره کرد و متذکر شد: بسیج در فصل جدیدی از گسترده‌ی فرهنگی با حفظ اهداف و براساس منظومه فکری امام (ره) در فضای تولیدات رادیویی و تلویزیونی گام خواهد برداشت و در این میان از همکاری‌های بی دریغ و همیشگی رسانه ملی بهره خواهد برد.

وی افزود: شعار محوری امسال ۴۰ سال خدمت، جهاد و شهادت است که با پیروی از بیانات مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) در تحقق این شعار خواهیم کوشید.

رئیس سازمان بسیج مستضعفین تأکید کرد: گستردگی بسیج و حضورش در عرصه‌های مختلف بی‌همتاست و هیچ نهاد مردمی‌ای چنین قدرتی در فضای سیاسی و فرهنگی ندارد.

سردار سلیمانی با اشاره به فضای رقابتی فرهنگی که با رسانه‌های مختلف احاطه شده است، گفت: در نگاه جدید رویکرد خود را از نگاه سازمانی به نهادی تغییر دادیم تا در خدمت مردم و انقلاب اسلامی باشیم.

رئیس بسیج مستضعفین بیان کرد: هدف ما در این عرصه به فعالیت رساندن ظرفیت‌های فرهنگی بسیج و شناسایی نیروهای خلاق و نخبه در این عرصه است. در پایان این دیدار معاونان سازمان بسیج مستضعفین نظرات خود را درباره همکاری‌های رسانه‌ای با رسانه ملی بیان کردند. 

راه‌های مبارزه با تنبلی

در برنامه «مهربان باشیم»

رادیو معارف در برنامه «مهربان باشیم» آسیب‌های فردی و اجتماعی تنبلی را بیان می‌کند. به گزارش جام جم، برنامه مهربان باشیم امروز با این پرسش، مهمان امواج فضیلت و فطرت خواهد بود: «اگر به کارمند یا کارگر یا همکار تنبل داشته باشی باهاش چه جوری برخورد می‌کنی؟»

این برنامه که به تهیه‌کنندگی محمدجواد محمدی و اجرای رضا ملایی روی آنتن می‌رود نشانه‌های تنبلی، راه‌های مبارزه با تنبلی و آسیب‌های فردی و اجتماعی آن را بیان خواهد کرد. شنوندگان رادیو معارف می‌توانند پاسخ‌های مشارکتی خود را از طریق تلفن‌های روابط عمومی رادیو معارف یا سامانه ۳۰۰۰۰۵۵۳ در خصوص موضوع برنامه از ساعت ۶ و ۴۵ دقیقه مطرح کنند.

خداحافظی با پدر جمعه‌ایرانی

پیکر زنده‌یاد رضا عبدی بازیگر و گوینده پیشکسوت رادیو صبح دیروز از مقابل مسجد بلال سازمان صداوسیما به سمت بهشت زهرا (س) تشییع شد. در این مراسم جمعی از هنرمندان و مدیران از جمله حسن خجسته (معاون صدای سابق)، محمدحسین صوفی (معاون صدای سابق)، حمیدرضا خزایی

ورزشی

حفظ تنوع با نمونه‌سازی در حوزه ورزشی، مذهبی و...

مهدی آذریپندار مدیر گروه فیلم و سریال شبکه سه

خالی بود، در ادامه هم سریالی مثل بانوی سردار که با وجود تاریخی بودن رگه‌های اکشن هم داشت و بعد هم مجموعه برادرچان و فوق لیسانسه‌ها که هر کدام داستانی و فضای تازه‌ای داشتند. از همه مهم‌تر در حوزه تولید مجموعه کمدی ما مشکل داریم و زمانی که نویسندگان طرح‌هایشان را برایمان می‌فرستند، می‌گوییم چرا باز هم ملودرام است. از سوی دیگر ما مدت‌هاست کارهایی که رگ و پی آن صد در صد دینی مذهبی باشد را نداریم و باید تلاش کنیم سریال‌هایی از جنس صاحب‌دلان که قبل‌تر ساخته می‌شد و مورد استقبال قرار می‌گرفتند را باز هم احیا کنیم. در کنار اینها جای گونه‌ای از کارهای ورزشی هم بین تولیدات ما خالی است، مجموعه‌هایی مثل «یکه سوارا» و «به سوی افتخار» که در زمان پخششان پر بیننده بودند، بعد از اینها هم بحث مسابقات کشتی در سریال «پایتخت» بود که خیلی دیده شد و هیچ‌کدام از آنها وقتی روی آنتن رفتند، از مردم نه نشنیدند، اما شاید چون نوشتن آنها کمی پیچیدگی دارد از سوی نویسندگان اقبال چندانی نسبت به کارهای ورزشی، معمایی و دینی دیده نمی‌شود.

از سوی دیگر، نگارش کارهای کمدی هم دچار سختی‌هایی شده است، چون آنهایی که بتوانند کمدی بنویسند که هم جذاب باشد و هم حرفی برای گفتن داشته باشد، تعدادشان خیلی زیاد نیست. نگارش کمدی سختی و حساسیت زیادی دارد که اغلب ترجیح می‌دهند که سراغ آن نروند؛ همچنین این گونه مشتری‌های خیلی خوب و دست به نقدی هم در بیرون از تلویزیون دارد. در این شرایط آن گروه وقتی می‌بیند اراقمی که در سینما و نمایش خانگی به آنها پرداخت می‌شود با تلویزیون قابل مقایسه نیست، در کنار راح‌ت‌تر بودن کار از نظر زمانی و مواردی از این دست در آن فضاها، دیگر کمتر به این سمت می‌آیند و نتیجه‌اش ملودرام زده شدن بیش از حد مجموعه‌های ماست. با همه اینها در همه این فضاها اگر نمونه‌سازی کنیم، می‌شود که اتفاقات مثبتی را رقم بزنیم، به عنوان مثال جنس کارهای پلیسی – امنیتی قبل و بعد از گاندو قابل مقایسه نیست، یعنی وقتی کار موفق‌تر روی آنتن می‌برد که از آن استقبال شده است عده‌ای می‌توانند به این فکر بیفتند که باز هم چنین طرح‌هایی را ارائه دهند. در این فضا اگر بتوانیم سریال ورزشی یا دینی موفق‌تر ارائه کنیم، می‌شود با همین روش و ادامه آن تنوعی را رقم بزنیم که برای مردم شیرین است. ما نیز تلاش کردیم حتی با یک مینی سریال هم که شده این اتفاق را رقم بزنیم و در تمام شبکه‌ها هم سعی بر این بوده تا در حوزه‌ای مثل کمدی، خلایی که وجود داشت را برطرف کنند. کار بعدی ما هم سریال وارث است که در ادامه حفظ تنوع در فضای تاریخی روی آنتن می‌رود.

مذهبی

از بانوان تا اقلیت‌های مذهبی

حامد بامروت تهیه‌کننده

یکی از راه‌هایی که می‌شود متوجه شد جای چه فضایی خالی است، این است که ببینیم چه حوزه و موقعیتی در کارهایی که روی آنتن می‌رود بیشتر تکرار می‌شود. یعنی وقتی ما در سریال‌هایمان طبقه متوسط شهری را به وفور می‌بینیم مشخص است که بقیه طبقه‌های اجتماعی چندان دیده نمی‌شوند. من صرفاً از درجه‌گونه به سریال‌ها نگاه نمی‌کنم و شما می‌توانید از نگاه مخاطب هم به این موضوع بپردازید. سریال‌های ما مخاطب زن و دختر ندارد، مجموعه‌هایی که به صورت اختصاصی درباره یک خانم خانه‌دار و قشری باشد که بخش قابل توجهی از جامعه ما را تشکیل می‌دهند. اقوام هم حوزه دیگری است که در سریال‌ها به آن چندان پرداخته نشده، اقلیت‌های دینی نیز در همین گروه هستند و کم پیش می‌آید که سریال درباره‌شان ساخته شود. در کنار اینها ما در کشورمان رده سنی مهمی با عنوان کودک و نوجوان داریم که برای آنها اکثر اوقات هیچ مجموعه خاصی نداریم. و اما از منظر گونه هم به طور کلی اکثر گونه‌های ما ملودرام و کمدی است و خیلی از فضاها مثل سریال‌های علمی-تخیلی و امنیتی جاسوسی که فقط یک گاندو را داشتیم و خیلی از آن استقبال شد را نداریم.

در حیطه موضوع هم ما مجموعه‌ای با مضمون پیشرفت را نداریم، سریالی که نشان دهد ما در حال طی کردن مسیر پیشرفت هستیم، امید، عدالت و مواردی از این دست نیز در همین گروه قرار می‌گیرد.

پلیسی

پلیسی‌های اکشن

کمند امیرسلمانی بازیگر

ما باید ببینیم که با توجه به چارچوب‌های تلویزیون چه گونه و موضوعاتی را می‌توانیم کار کنیم، من فکر می‌کنم که تا الان مردم همیشه از سریال‌های پلیسی خوب استقبال کرده اند و بعد هم گونه خانواده‌کمترین مخاطب را دارد. چون روزی نیست که مردم به ملودرام‌های پر اشک و آه اعتراض نکنند. پس می‌توانم بگویم جای مجموعه‌های اکشن بین تولیدات ما خالی است و در سریال‌هایی که در این گونه بوده همه نتوانستند به موفقیتی که باید برسند. این فضا می‌تواند در قالب خانواده مورد پرداخت قرار بگیرد، چون اگر از بعد خانوادگی و اجتماعی وارد موضوعات پلیسی شویم، می‌توانیم نظر مخاطبان را بیشتر با خود همراه کنیم. در کنار این‌ها خیلی از اتفاقات هستند که در کشور رخ می‌دهد اما طبق همان چارچوب‌ها اجازه پخش آن را نداریم در صورتی که می‌شود به آن‌ها همراه با تلاش و زحماتی که پلیس و نیروهای امنیتی می‌کشند، پرداخت و نتیجه خوب گرفت. در فضای موضوعی هم ما دچار ضعف هستیم و لازم است تا از تکرارها فاصله بگیریم و به جای پرداخت به موضوعات همیشگی به بحث‌های عمقی بین خانواده مثل روابط بین والدین و بچه‌ها پرداخته شود.

(پیشکسوت رادیو)، حمیدرضا شاه‌آبادی (معاون صدا)، محمدصادق رحمانیان (مدیر رادیو فرهنگ)، حمیدرضا افتخاری (مدیر رادیو نمایش)، منوچهر والی‌زاده، علیرضا جاویدنیا، منوچهر آذری، عباس محبی و سعید توکل حضور داشتند.

عبدی از سال ۱۳۳۲ بعد از گذراندن دوره تئاتر، فعالیت هنری خود را در تئاتر

فاطمه شهیدوست رسانه

تلویزیون از زمان تأسیس و همان وقت که یکی دو شبکه بیشتر نداشت تا امروز در برنامه‌ها، فیلم‌ها و سریال‌هایی که روی آنتن می‌برد، به موضوعات و فضا‌های مختلفی پرداخته است، جریانی که همچنان ادامه دارد و در آن تلاش شده تا همه سلیقه‌ها و نگاه‌ها را به خود

جلب کند.

تاریخی، درام، ماورایی، خانوادگی و... برخی از مواردی‌اند که تلویزیون آنها را در سریال‌هایش مدنظر قرار داده است و در شبکه‌هایی گوناگون با مجموعه‌هایی که به صورت مداوم نومی‌شوند و مخاطب را درگیر می‌کنند، به آنها می‌پردازد.

این ماجرا همچنان ادامه دارد و تا امروز هر کدام از این فضا‌ها مخاطبان خاصی را به خود اختصاص داده است،

حوزه‌هایی که گاهی کم‌رنگ می‌شوند و گاه با قدرت‌تر از همیشه به استقبال نگاه‌من و شما می‌روند. از آنجا که هر کدام از این گونه‌ها و ماجراها طرفداران خود را دارند، برای آن که بدانیم این روزها جای کدام یک از آنها در بین تولیداتی که وجود دارد، خالی است؛ سراغ صاحب‌نظران و چهره‌هایی رفتیم که سال‌هاست در این رسانه فعالیت می‌کنند و از کم و کیف این داستان تا حدودی باخبراند.

اجتماعی

قصه‌ای برای معمولی‌ها و روستایی‌ها

زندگی مردم معمولی کمتر در تلویزیون دیده می‌شود و ما تقریباً به صورت دائم شاهد طبقه خاصی از جامعه در سریال‌ها هستیم. زندگی‌های روستایی نیز یکی دیگر از همین فضاهاست که خیلی وقت است کاری درباره آن ساخته شده و شاید فقط یکی دو سریال در تمام این سال‌ها با چنین موضوعی تولید شده است. در ادامه این جریان غیر از تهران کمتر پیش می‌آید داستان سریالی در شهرستان‌های مختلف بگذرد و با وجود آن که برخی از مجموعه‌ها در شهرستان‌ها تصویربرداری می‌شوند اما خبری از بومیان آن جا و قصه‌ای که مربوط به آن منطقه باشد، نیست. به همین دلیل بحث مردم شناسی را در سریال‌ها کمتر می‌بینیم. یکی دیگر از موضوعاتی که جای خالی آن گاهی به

چشم می‌آید، بحث مشاغل است، از کارهایی که در همه دنیا وجود دارد مثل معلمی، پزشکی و... گرفته تا مشاغل خاص‌تری مانند قلم‌زنی و...، فضایی که می‌شود بیشتر و اختصاصی‌تر به آن پرداخت.

در کنار همه اینها در قصه‌گویی نیز با وجود گنجینه پرباری که داریم، همچنان سریال‌هایی که امثال و حکم بگویند و با استفاده از ادبیات کهن سطح ادبیات مردم را ارتقا دهند، کم داریم. در این زمینه می‌شود فکر کرد که مثلاً بوستان و گلستان را چطور با زبان امروزی بازنمایی کنیم؛ اتفاقی که سال‌هاست شکل جدی آن را در سریال‌هایمان نداریم.

ماورایی-تخیلی

ماورایی‌های پرترفدار

ما سبب فرهنگی داریم که باید متناسب با نیاز، علایق مردم و موضوعاتی که لازم است به آنها پرداخته شود، به واسطه تولید سریال‌ها آنها را منعکس کنیم.

در این بین گونه و موضوعی که این روزها خلّان کم و بیش حس می‌شود، خانواده است، چرا که مدت‌هاست ما فضای قصه‌گویی را که به این مساله بپردازد، کمتر می‌بینیم. خود من همیشه کارهای اجتماعی فخیم‌زاده را می‌پسندم، مجموعه‌هایی که قصه‌گو، گرم، معمایی و خانوادگی هستند. پس در این میان جای قصه‌ها و ملودرام‌هایی که نمونه آن در جامعه وجود دارد تا حدی خالی است. امام (ره) هم بارها می‌گفتند این رسانه باید با زبان ساده با جامعه برخورد کند. همان‌طور که در بین مجموعه‌های تولیدی هم می‌بینیم داستان روزمرگی‌ها و اتفاقات ملموس چقدر بین مخاطبان طرفدار دارد. علاوه بر اینها گونه ماورایی که جزو فضا‌های پردردرس اما پرمخاطب است هم در تلویزیون می‌تواند جذاب باشد. خود من آخرین بار در این حوزه سریال «ملکوت» را کار کردم و در کنار تأثیرگذاری آن، بازخوردهای خیلی خوبی گرفتم. همچنین این که یک گروه می‌تواند چنین اثری بسازد هم مایه خوشحالی است و به من سازنده انگیزه می‌دهد که می‌شود در حیطه‌های متنوع‌تر هم کار کرد. این گونه هم جادارد که بیشتر به آن پرداخته شود. من فکر می‌کنم که تولیدات قصه‌گوی ما مقداری کم شده است. کارهایی که به دور از سیاست‌زدگی، معماگونه و ماجرابی باشد تا بتواند مخاطب را با طرح قصه با خود همراه کند. معلم اصلی جامعه ما امروز تلویزیون است و باید در آن به مسائل مختلف پرداخته شود، همان‌طور که اگر تعداد قصه‌ها بیشتر باشد، تأثیرگذاری و جذب مخاطب آن هم بیشتر می‌شود. «دزدان مادر بزرگ» که من سال‌ها قبل کار کردم هم نمونه دیگر این ماجراست که خیلی ساده قصه را با مخاطب در میان می‌گذاشت و بارها و بارها پخش شد. در حوزه کودک هم امروز کمبود سریال داریم؛ موضوعی که به اتاق فکرهایی برمی‌گردد که قبل‌تر در سازمان برنامه‌ریزی‌های ویژه‌ای داشتند، اما امروز کمی جایش خالی است.

تهران شروع کرد، اما از سال ۱۳۴۷ وارد سینما و رادیو شد. در کارنامه هنری رضا عبدی حدود ۴۰ فیلم سینمایی وجود دارد. شنوندگان رادیو، صدای او را در قالب شخصیت «آمیز عبدالطمع» در «صبح جمعه با شما» و «عبدل بیژنس» در «جمعه ایرانی» می‌شناسند.